

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 5Tos/10/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010151  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6819010151.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci odsúdeného P. W. pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. januára 2020, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2Nt/24/2019 zo dňa 16.12.2019, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného P. W. z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením senát Okresného súdu Revúca podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného P. W. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2T/172/2016, pretože nezistil dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí súdu zo dňa 16.12.2019 sťažnosť, ktorú zdôvodnil sám ale i prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že dňa 19.02.2016 sa v čase medzi 14,00 -14,30 hod. nenachádzal v predajni E., kde mal odcudziť potraviny. V súvislosti s uvedeným skutkom súdu vytkol, že ho uznal vinným len na základe jeho priznania, ktoré učinil po porade s obhajcom. Poukázal na to, že vedúca predajne H. ani ďalšie predavačky ho pri skutku nevideli, za páchatel'a ho označili len svedkovia Q. E. a J. P., ktorí boli pod vplyvom alkoholu.

Aj prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s jeho návrhom na vypočutie R. A. - jeho spoluväzňa z ÚVTOS a predavačiek z predajne E., hoci v pôvodnom konaní nevypovedali. Výpovede svedkov P., H. a E., ktorých žiadal vypočuť opätovne, by mali priniesť nový obsah dôkazu. Z týchto dôvodov navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a uložiť okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nemožno označiť za dôvodnú.

Sťažnostný súd považuje za potrebné na úvod uviesť, že obnova konania je taký mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku alebo právoplatného trestného rozkazu, a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

V konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda ani zákonnosť, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom

konaní a súdu v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by samy o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Skutočnosťou predtým neznámou sa pritom rozumie existujúci stav, ktorý je v tej istej veci dôkazom a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Zhrnúc uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že okresný súd postupoval správne, keď obnovu konania vo vzťahu ku skutku zo dňa 19.02.2016, právne kvalifikovanému ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. na návrh odsúdeného nepovolil. Vychádzajúc z uvedených zásad pre obnovu konania je potrebné uviesť, že odsúdený sa už v minulosti neúspešne domáhal obnovy konania, kde v zásade uvádzal podobné dôvody ako v súčasne podanom návrhu.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd vo veci rozhodoval opätovne po predošlom zrušení jeho rozhodnutia sp. zn. 2Nt/24/2019 zo dňa 23.09.2019 krajským súdom z dôvodu odňatia možnosti odsúdenému realizovať jeho práva za pomoci obhajcu. Dôvodom uloženia povinnosti vo veci znovu konať a rozhodnúť bola skutočnosť, že napriek dôvodu nutnej obhajoby súd opomenul doručiť ustanovenému obhajcovi včas opatrenie tak, aby mohol realizovať svoje povinnosti a oprávnenia, ktoré mu zo zákona nepochybne prináležia. Okresný súd postupom súladným so zákonom vykonal dňa 16.12.2019 dokazovanie na verejnom zasadnutí za prítomnosti odsúdeného, ako aj jeho obhajcu a okresného prokurátora a dospel k záveru o absencii zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Revúca vedenej pod sp. zn. 2T/172/2016.

Po oboznámení sa s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Revúca je zrejmé, že odsúdený popiera vinu za skutok, kvalifikovaný podľa odsudzujúceho rozsudku ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., keď sa domnieval, že jeho vina za dielčí skutok krádeže v predajni E. dňa 19.02.2016 nebola v pôvodnom konaní spoľahlivo preukázaná, čo by malo dopad aj na výšku uloženého súhrnného trestu, uloženého odsúdenému v trvaní 5 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Pri ukladaní súhrnného trestu súd zároveň zrušil výroky o treste uložené odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 121/2016 zo dňa 04.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 128/2016, ktorým bol za prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a bol mu uložený trest zákazu pobytu v súdnom okrese D..

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu krajský súd nemal dôvod sa odchýliť od právneho názoru okresného súdu. S poukazom na ucelenú reťaz dôkazov v pôvodnom konaní, ktoré boli hodnotené každý samostatne aj vo vzájomnej súvislosti neboli preukázané žiadne nové skutočnosti, získané nové dôkazy, resp. získaný ich nový obsah, ktoré by v spojení už so skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi privodili iné rozhodnutie o vine a treste vo vzťahu k pôvodnému rozhodnutiu súdu. Odsúdený podaným návrhom sledoval zväčša len prehodnotenie už vykonaných dôkazov vo svoj prospech, čomu nemôže slúžiť obnova konania ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku. Odsúdený už po štvrtýkrát žiadal povoliť obnovu konania vo veci 2T/172/2016, a to aj napriek tomu, že jeho návrhom z rokov 2017, 2018 a 2019, podaným z obdobných dôvodov, konajúci súd nevyhovel z dôvodov podľa § 399 ods. 2 Tr. por. Ani tentokrát neuviedol súdu žiadnu novú skutočnosť, nepredložil

žiadny nový dôkaz takej kvality, ktorý by bol dôvodným pre zákonom prípustný zásah do pôvodného súdneho rozhodnutia a bol zo zákonných hľadísk dostačujúci pre povolenie obnovy konania.

Pokiaľ odsúdený spochybňoval vinu za trestný čin krádeže v predajni E., krajský súd poukazuje na to, že odhliadnuc od jeho priznania jeho vinu bezpečne preukazujú skutočnosti uvádzané v prípravnom konaní svedkami Q. E., A. A., J. P. a ďalšie listinné dôkazy, na ktoré nadväzujú dôkazy vykonané súdom na hlavných pojednávaniach. Tvrdenia odsúdeného vyvracia predovšetkým výpoveď V. H., ktorá ako vedúca predajne E. potvrdila, že odcudzený tovar, ktorý bol následne predajni vrátený v celkovej hodnote 29,25 eur pochádzal na základe vykonanej inventúry z dotknutej predajne E. a podľa N.. J.. V. K., OO PZ Tornaľa bol zaistený u odsúdeného P. W..

Podstata veci spočíva v tom, ako bolo už vyššie uvedené, že v konaní o povolení obnovy konania sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda ani jeho zákonnosť, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli súdu neznáme a zároveň, či by samy o sebe, alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, treste alebo náhrade škody. Z tohto pohľadu okresný súd postupoval správne, keď návrh odsúdeného P. W. na obnovu konania nepovažoval za opodstatnený, pretože ním tvrdené skutočnosti nemôžu byť v zmysle vyššie uvedeného dôvodom na povolenie obnovy konania.

Krajský súd preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.